

Sygnatura akt IIK 533/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Małgorzata Posłuszna

po rozpoznaniu dnia 04 lutego 2016 roku sprawy karnej

H. B. z domu M.

urodzonej (...) w N.

córki A. i W. z domu M.

oskarżonej o to, że:

w marcu 2008 roku w N. przywłaszczyła powierzone jej mienie w postaci telefonów komórkowych marki L. (...) oraz S. (...) o łącznej wartości 1.147,99 zł, które jako przedstawiciel Spółdzielni Kółek Rolniczych zakupiła na rzecz tejże Spółdzielni w dniu 27.03.2008 roku,-

to jest o czyn z art. 284§2kk

I. oskarżoną H. B. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu stanowiącego występki z art. 284§2kk i za czyn ten na podstawie art. 284§2kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 4§1kk wymierza jej karę grzywny w wysokości 100(stu) stawek dziennych w kwocie po 30 (trzydzieści) złotych każda,-

II. na podstawie art. 44§2kk zarządza przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza pozostawienie w aktach sprawy dowodu rzeczowego opisanego na karcie 435 akt sprawy pod pozycją 1 ,-

III. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 922,46 złotych tytułem poniesionych w sprawie wydatków zwalnia zaś od opłaty.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 27 marca 2008 roku oskarżona H. B., jako prezes Spółdzielni Kółek Rolniczych z/s (...)-(...) N., ul. (...), zawarła z (...) sp. z o.o. w W. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). (...) Przedmiotem umowy było świadczenie usług telekomunikacyjnych dla: 1) nr karty SIM (...), nr (...) w ramach promocji „Abonament za 1 zł dla Firm”, przy wybranym planie taryfowym „O. dla Firm 80”; 2) nr karty SIM (...), nr (...) w ramach promocji „50% więcej do wszystkich w MdF”, przy wybranym planie taryfowym (...) Firma (...). Umowa zawarta została na okres 30 miesięcy. Jednocześnie, w ramach zawartej umowy, H. B. otrzymała odpowiednio do każdej z taryf dwa aparaty telefoniczne, tj. (...), o nr (...), za 1,22 złotych brutto oraz S. (...), o nr (...), za 120,78 złotych brutto. Łączna wartość rynkowa obu telefonów wynosiła 1.147,99 złotych (odpowiednio 748,99 złotych za aparat (...) i 399,00 złotych za aparat S. (...)). Oskarżona nie zgłosiła i nie zaewidencjonowała w Spółdzielni Kółek Rolniczych faktu zawarcia rzeczowej umowy. Nie

zgłosiła także tego, że w jej ramach nabyła ona wyżej opisane modele aparatów telefonicznych. Obowiązki temu H. B. nie zadośćuczyniła także po rozwiązaniu umowy o pracę, co nastąpiło w dniu 01 września 2008 roku.

/dowód:

zeznania świadka M. D. – k. 1 – 3, 67 - 68 (zbiór C)

zeznania świadka M. S. (1) – k. 22 – 23, 289 – 290, 296, 299 - 300 (zbiór C)

zeznania świadka M. A. – k. 35 – 36, 280 - 281 (zbiór C)

zeznania świadka M. S. (2) – k. 37 – 38, 39 – 40, 286 – 288, 295 – 296, 297 (zbiór C)

zeznania świadka R. K. – k. 74 – 75 (zbiór C)

zeznania świadka T. G. – k. 215 – 216, 284 - 285 (zbiór C)

zeznania świadka U. C. – k. 235 – 236 (zbiór C)

zeznania świadka K. C. – k. 257 – 259 (zbiór C)

zeznania świadka A. K. – k. 278 (zbiór C)

zeznania świadka G. G. – k. 279 (zbiór C)

zeznania świadka G. S. – k. 291 – 291, 298 (zbiór C)

pismo (...) sp. z o.o. w W. z dnia 18 marca 2009 roku – k. 28

Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). (...) z dnia 27 marca 2008 roku – k. 41, 271 - 274

protokół zatrzymania rzeczy wraz z dokumentacją – k. 217 – 219, 223

protokół zatrzymania rzeczy – k. 252 – 254

wyjaśnienia oskarżonej H. B. – 429 - 431

Oskarżona H. B. przebywa w Wielkiej Brytanii. Zatrudniona jest w pralni, gdzie uzyskuje dochód w wysokości około 4.500 złotych miesięcznie (~ 800 funtów). Posiada na utrzymaniu jedno dziecko, tj. córkę w wieku 17 lat.

/dowód:

wyjaśnienia oskarżonej H. B. – 429 - 431

Oskarżona H. B. nie była karana sędownie.

/dowód:

karta karna – k. 423 - 424

Oskarżona, przesłuchiwana w postępowaniu przygotowawczym, przyznała się do popełnienia zarzucanego jej przez oskarżyciela publicznego czynu. Wyjaśniła, że zawarła przedmiotową umowę i, w jej ramach, otrzymała dwa aparaty telefoniczne, tj. (...) oraz S. (...). Przyznała także, że aparatów tych, pomimo ciężącego na niej obowiązku, nie zwróciła Spółdzielni Kółek Rolniczych.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozostawiła Sądowi żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżona H. B. jest sprawcą i jest winna popełnienia zarzucanego jej przez oskarżyciela publicznego czynu.

Ustalenia faktyczne w przedmiotowej sprawie oparcie znalazły przede wszystkim w wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonej H. B., zeznaniach świadków M. D., M. S. (1), M. A., M. S. (2), R. K., T. G., U. C., K. C., A. K., G. G., G. S., a ponadto także i w dowodzie z dokumentów w postaci pisma (...) sp. z o.o. w W. z dnia 18 marca 2009 roku, Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). (...) z dnia 27 marca 2008 roku oraz protokołów zatrzymania rzeczy.

Na podstawie dowodu z wyjaśnień oskarżonej H. B. Sąd ustalił, że w dniu 27 marca 2008 roku oskarżona, jako prezes Spółdzielni Kółek Rolniczych z/s (...)-(...) N., ul. (...), zawarła z (...) sp. z o.o. w W. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). (...). Przedmiotem umowy było świadczenie usług telekomunikacyjnych dla: 1) nr karty SIM (...), nr (...) w ramach promocji „Abonament za 1 zł dla Firm”, przy wybranym planie taryfowym „O. dla Firm 80”; 2) nr karty SIM (...), nr (...) w ramach promocji „50% więcej do wszystkich w Mdf”, przy wybranym planie taryfowym (...) Firma (...). Kolejno, z wyjaśnień oskarżonej wynika, że wymieniona otrzymała odpowiednio do każdej z taryf dwa aparaty telefoniczne, tj. (...), o nr (...), za 1,22 złotych brutto oraz S. (...), o nr (...), za 120,78 złotych brutto o łącznej wartości rynkowej 1.147,99 złotych. Faktu zawarcia rzeczonyj umowy oskarżona nie zgłosiła w Spółdzielni Kółek Rolniczych z/s w N., a pozyskane w ramach kontraktu telefony użytkowała w prywatnym zakresie. Telefonów tych oskarżona nigdy nie zwróciła pokrzywdzonej spółce. Wyjaśnienia oskarżonej Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Są one spójne, logiczne i konsekwentne. Poza tym znajdują one potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym przede wszystkim w dowodzie z dokumentu w postaci Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). (...) z dnia 27 marca 2008 roku.

Nadto, wyjaśnienia oskarżonej potwierdzenie znalazły także w dowodzie z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków. I tak, świadek M. D. oraz R. K. zeznali szczegółowo na okoliczność ujawnienia przedmiotowego przestępstwa oraz podjętych przez nich w tym zakresie czynności mających na celu naprawienie wyrządzonej pokrzywdzonej szkody. Świadkowie M. A., M. S. (2) oraz A. K. opisali gdzie, kiedy i na jakich warunkach zawarta została przez oskarżoną Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). (...) i jakie były związane z tym procedury. Jednocześnie wymienieni wskazali do czego zobowiązana została strona pokrzywdzona na mocy zawartego w jej imieniu przez H. B. kontraktu oraz jakie uzyskała ona z tego tytułu korzyści. Świadek M. S. (2) nie ukrywał przy tym, że w zasadzie od samego początku wiedział, że oskarżona zamierza korzystać z abonamentu oraz telefonów w celach stricte prywatnych. Z kolei, na podstawie zeznań M. S. (1), T. G., U. C., K. C., G. G. oraz G. S., Sąd ustalił, że oskarżona H. B. w krótkim czasie od zawarcia umowy, pozbyła się nabytych na preferencyjnych warunkach aparatów telefonicznych, które to wymieniła na inne modele. Zeznania wyżej wskazanych świadków Sąd uznał za prawdziwe. Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw do tego, aby choć w części kwestionować ich wiarygodność. Co więcej, zważyć należy, że wszystkie zgromadzone w sprawie dowody we wzajemnym powiązaniu składają się na jednolity i spójny ciąg poszczególnych wydarzeń jakie miały miejsce z udziałem oskarżonej H. B..

Mając na uwadze fakt, że świadek D. M. nie wniósł niczego istotnego do przedmiotowej sprawy, dogłębne rozważania dotyczące treści jego zeznań, uznać należy za zbędne.

W świetle powyższego, Sąd uznał, że wymowa zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego pozostaje wyjątkowo jednoznaczna i, że działaniem swoim oskarżona niewątpliwie wypełniła znamiona czynu opisanych w art. 284§2 kk.

Łączna wartość wyrządzonej przez oskarżoną szkody oszacowana została na kwotę 1.147,99 złotych, co wynika z przedłożonego przez stronę pokrzywdzoną pisma (...) sp. z o.o. w W. z dnia 18 marca 2009 roku. Na kwotę tę składa się wartość aparatu (...) (tj. 748,99 złotych) oraz wartość aparatu S. (...) (tj. 399,00 złotych). Wysokości szkody nie kwestionowała żadna ze stron postępowania.

Rozważając nad karą Sąd zważył:

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk.

Przy wymiarze kary Sąd po stronie okoliczności obciążających uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej występku, a wyrażający się w nagminności tego typu czynów, tak w skali całego kraju, jak i na terenie działania tut. Sądu.

Na uwadze mieć również należy fakt, że oskarżona działała niczym nie prowokowana, umyślnie, z premedytacją, okazując tym samym skrajne lekceważenie podstawowych zasad współżycia społecznego i obowiązku przestrzegania prawa.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej przez oskarżyciela publicznego czynu, wyraziła żal i skruchę. Okolicznością niewątpliwie łagodzącą jest również dotychczasowa niekaralność oskarżonej, co świadczy o tym, że przedmiotowe zdarzenie miało charakter przypadkowy i incydentalny i nie może być traktowane jako przejaw demoralizacji sprawcy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że kara uzgodniona przez oskarżoną z Prokuratorem na etapie postępowania przygotowawczego, skutkująca złożeniem przez oskarżyciela wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego w trybie art. 335 kpk, jest współmierna do stopnia zawinienia sprawcy i społecznej szkodliwości czynu, a postawa oskarżonej, która nie kwestionując swej winy złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej, wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte bez przeprowadzania rozprawy.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd, na podstawie art. 284§2 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 4§1 kk, wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych uznając karę tę za adekwatną do stopnia winy oskarżonej. Kara ta jest adekwatna do możliwości finansowych sprawcy, a jednocześnie będzie stanowiła dla niej realną dolegliwość. Zdaniem Sądu kara ta, jako realnie odczuwalna dla oskarżonej, spełni wobec niej zakładane cele, w szczególności w zakresie prewencji indywidualnej. Uświadomi oskarżonej także całkowitą nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem. Wykonanie tejże kary wzbudzi w oskarżonej wolę kształtowania jej społecznie pożądanych postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego. Kara ta spełni także swe cele w zakresie prewencji generalnej.

Na podstawie art. 44§2 kk zarządzono przepadek na rzecz Skarbu Państwa i pozostawienie w aktach sprawy dowodu rzeczowego opisanego na karcie 435 akt sprawy pod pozycją 1.

Z uwagi na stan majątkowy oskarżonej H. B. oraz jej możliwości zarobkowe Sąd, na podstawie art. 627 kpk, zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 922,46 złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie zwalniając oskarżoną od obowiązku uiszczenia opłaty.